

DEN SIDSTE GENFORENING

Fuldstændigt synopsis (A–Z)

En gruppe tidligere klassekammerater fra folkeskolens mellemtrin samles til en genforening på den isolerede skærgårdsø **Björkskär** en kold februaraften i 2001. En båd sætter dem af kort før kl. 18.00 og skal hente dem igen kl. 02.00. Isen ligger stadig på vandet, men den bærer ikke. Der er ingen mobildækning. Da mørket falder over øen, er de fuldstændig afskåret fra omverdenen.

Ingen ved med sikkerhed, hvem der har arrangeret genforeningen – men da bordet er dækket med mad og vin, er der ikke længere nogen, der bekymrer sig om det.

Alle i selskabet bærer deres egen version af barndommen med sig: gamle roller, uudtalte konflikter, skyld, der for længst er blevet rationaliseret bort. Nogle husker skoleårene som ubekymrede. Andre husker dem som et sted, hvor man lærte at være stille, usynlig – eller at se bort.

Tidligt på aftenen vækkes fragmenter af fortiden gennem subtile tilbageblik. Vi ser gruppedynamikken, som den var i barndommen: hierarkier, latterliggørelse, latter der ramte forkert. Nogle børn stod i centrum. Andre, som **Sigrid**, var knap nok til stede – så usynlige, at hun ikke engang findes tilbage i erindringerne.

Noget tungt hænger i luften. Da en af deltagerne ikke vender tilbage efter et besøg på udedasset, og en anden findes død neden for klipperne, ændrer alt sig. Gamle krænkelser blotlægges. Mistanken vender sig i alle retninger – mod tidligere mobbere, mod tidligere ofre, mod dem, der altid har stået lidt på siden. Paranoiaen spreder sig som en løbeild.

Gruppen forsøger at organisere sig. At gennemse øen. At skabe orden. Men hvert forsøg på kontrol slår tilbage. Dødsfaldene fortsætter og følger intet tydeligt mønster – brutale, til tider tilsyneladende tilfældige. Ingen kan længere afgøre, hvem der er offer, og hvem der er gerningsmand.

Gradvis træder en skikkelse frem i udkanten af tilbageblikkene: deres tidligere lærer, **Inger**. I skoletiden blev hun opfattet som distanceret, apatisk, til tider næsten kold. I tilbageblikkene ser vi hende bevæge sig gennem klasseværelset som en skygge. Aldrig helt nærværende og uden nogensinde at gribe ind, når børnene gjorde noget forkert. Hun bar på noget, som ingen af dem dengang forstod.

Mod slutningen afsløres det, at Inger havde en datter, **Evelina**, som skulle være begyndt i hendes klasse. På vej til sin allerførste skoledag blev hun kørt ihjel af en spirituspåvirket bilist – **Rogers far**. Pigen døde, før hun nogensinde satte sine ben i klasseværelset. Inger brød fuldstændig sammen. Hun fortsatte med at undervise klassen, men var aldrig virkelig til stede. Hun så. Hun hørte. Men hun greb ikke længere ind.

For Inger blev klassen – og især Roger – en konstant påmindelse om alt det, hun havde mistet, og om et kollektiv, der så, hvad der skete, men valgte at se bort. Det var Inger, der stod bag invitationen til genforeningen. Hendes plan var at dræbe hele klassen – men lade Roger leve længst muligt. Hun ville have ham til at lide til det sidste og tvinges til at være alene tilbage, når alle andre var væk.

Men natten udvikler sig ikke, som hun havde forestillet sig. Situationen eskaleres. Fejl begås. Andre handlinger sker i panik og misforståelse. Da Roger til sidst bliver dræbt af en anden deltager, bryder Inger sammen. Hendes ord – *“Roger var min at dræbe”* – afslører, at hævnens aldrig handlede om kaos, men om kontrol. Da den kontrol fratages hende, er der kun tomhed tilbage.

Én efter én dør alle på øen.

Da båden vender tilbage kl. 02.00, er der ingen tilbage at hente.

I filmens sidste billeder vender vi tilbage til Inger som barn. Lille og spinkel sidder hun tavs bagerst i et stormfuldt klasseværelse. Uset. Uforstået. En pige, der selv engang lærte, at verden ikke griber ind.

Den Sidste Genforening er en psykologisk thriller om kollektiv skyld, barndommens langsomme vold og prisen for at se – uden at handle. En fortælling, hvor intet mord er meningsfuldt, men hvor hver død bærer det samme spørgsmål:

Hvad sker der, når alle ser – men ingen griber ind – før det allerede er for sent?

